

— अभिसम् *preisen, verherrlichen, beloben*: °स्तुवत् MBu. 13, 3695.
°स्तुत 3, 12709. Buāg. P. 10, 83, 36.

— परिसम् *dass.*: °स्तूयमान MBu. 1, 2122.

2. स्तु (= 1. स्तु) adj. in सुष्टु.

3. स्तु *tröpfeln (zusammenrinnen), conglobari*: स्तुत (v. l. स्तुत) *tröpfelnd* H. 1496. — Vgl. स्ताव 1), स्तुका und स्तोक्.

4. स्तु = स्तुका in पृष्टु.

स्तुका (vgl. 3. स्तु) f. *Zotte, Flaue, Flocke von Wolle oder Haaren*; namentlich *die krausen Stirnhaare des Stiers*; *Zopf* Nir. 11, 32. स्तुक्वेव वोता धन्व RV. 9, 97, 17 (vgl. Taitt. Ār. 3, 11, 30). या किंन्धि स्तुका-मिव AV. 7, 74, 2. Kauç. 27. 32. वृक्षैः Çat. Br. 3, 5, 2, 18. °सर्ग (मेखला) सृष्टा भवति 2, 4, 13. Kāṭh. 23, 6. सक्तस्तुका adj. AV. 7, 46, 3. Ausnahmsweise auch m. केश° Kauç. 42. Die Erklärung durch जघन Nir. 11, 32 und sonst ist aus RV. 10, 86, 8 abgeleitet. — Vgl. ऊर्णा°, बल्वज°, पृ-ष्टुक, विषित°.

स्तुकाविन् (von स्तुका) adj. *zottig* RV. 8, 63, 13.

स्तुकी f. v. l. für शुकी Buāg. P. 4, 24, 11. = स्तोक्धृतधारा Comm.

स्तुच, स्तोचते (प्रसादे) Duātup. 6, 15.

स्तुत् (von 1. स्तु) f. *Lob, Lobgesang* RV. 1, 169, 4. 6, 63, 8. स्तुतश्च या-स्त्वा वर्धति 8, 2, 29. 43, 17. यथास्तुत् Kāṭh. Çr. 22, 5, 3. — Vgl. श्रमि° (°ष्टुत्), इन्द्र°, इष°, प्राव°, कन्द°, देव°, विश्वदेव°, वैश्वदेव°, सूर्य°.

स्तुत s. u. 1. und 3. स्तु.

स्तुतस्तोम adj. *dessen Lob gesungen ist* VS. 8, 12.

स्तुतस्वामितेत्र n. N. pr. *eines heiligen Gebietes* Verz. d. Oxf. H. 60, b, 4.

स्तुति (von 1. स्तु) f. 1) *Lob, Lobgesang, Verherrlichung, Lobeserhebung, Hervorhebung der guten Seiten einer Person oder einer Sache* P. 3, 3, 95. Vārtt. 1 (parox.). AK. 1, 1, 5, 12. 3, 4, 23, 50. H. 269. Halāṅ. 1, 145, 5, 74. मृषीणाम् RV. 1, 84, 2. 6, 34, 1. वरितुः 10, 31, 5. Nir. 7, 3. Çat. Br. 7, 5, 2, 30. Gobh. 3, 5, 15. कौत्सायनी Maitrjup. 5, 1. स्तुतयश्चेन्द्रसं-युक्ताः MBu. 3, 12000. मङ्गलैः स्तुतिभिश्चापि 1, 7655. °मङ्गलैः Hariv. 5964. R. 1, 10, 36. 62, 26 (रक्ष्य°). 2, 25, 24. R. Gorr. 2, 96, 9. Ragu. 4, 6, 10, 31, 34. Uttarar. 102, 2 (136, 6). Spr. (II) 4853. 5347. संतुष्यत्युत्तमः स्तुत्या 6793. Varāh. Bhū. S. 12, 13. 48, 32. Kathās. 21, 32. Rāḡa-Tar. 3, 503. 4, 144. 5, 352. Prabh. 80, 3. Bhāg. P. 8, 7, 20. स्तुतये न तते *das gereicht dir nicht zum Lobe* 8, 7, 32. 16, 42. गुण° Hit. 27, 7. Nāḡas. 2, 1, 63. विधेः फलवादलक्षणा या प्रशंसा सा स्तुतिः Comm. Kull. zu M. 1, 100. fg. 110. मांसभक्षणा° 5, 30. 6, 10. °शील adj. R. 2, 63, 2. °शब्द 3. °पद Spr. (II) 6322. °भूमि AK. 3, 3, 34. °स्तोम Buāg. P. 3, 12, 37. °वि-पर्यास Rāḡa-Tar. 4, 633. स्तुतिं कर् Mārk. P. 100, 3. कुर्वन्स्तुतीरामनः Spr. (II) 6253. स्तुतिं गातुम् Kathās. 52, 195. ब्रू Bhāg. P. 8, 5, 25. °वचन Spr. (II) 6898. als m. declinirt: तुष्टस्य स्तुतिना (स्तुतिभिः die neuere Ausg.) किं ते Hariv. 6298. — 2) Bez. der Durgā Devī-P. 45 im ÇKDr. Viṣṇu's MBu. 13, 7022. — 3) N. pr. der Gattin Pratiharar's Buāg. P. 5, 13, 4. — Vgl. अस्तुत°, डुष्टुति, निः°, पुनः°, पूर्य°, राम°, वीत-राम°, वेद°, शिव°, सध°, सक्त°, मुष्टुति, सूर्य°.

स्तुतिगीतक n. *Lobgesang*: वैष्णव auf Viṣṇu Kathās. 106, 12. केशव° 18.

स्तुतिपाठक m. *Lobsänger* AK. 2, 8, 2, 65. Pāṇkar. 1, 10, 92.

स्तुतिब्राह्मण Titel einer Schrift oder N. pr. eines Mannes Burnouf, Intr. 138, N. 2.

स्तुतिमन् (von स्तुति) adj. *Lobgesänge besitzend, — kennend* Ha- riv. 14902.

स्तुतिव्रत m. = स्तुतिपाठक Triu. 2, 8, 56. H. 793. Ġātādu. im ÇKDr.

स्तुतिशस्त्र (ed. Bomb.) und °शास्त्र (ed. Calc.) MBu. 2, 452 wohl nur fehlerhaft für स्तुतशस्त्र (s. u. 1. स्तु).

स्तुत्य (von 1. स्तु) adj. *zu loben, zu preisen, lobenswerth* P. 3, 1, 103.

Vop. 26, 17. fg. 25. MBu. 8, 1373. 12, 10363. 13, 1115. R. Gorr. 2, 26, 27. fg. Ragu. 4, 6, 10, 15. 17, 73. Çāk. 98, 3. Spr. (II) 4238. Kathās. 71, 69. Rāḡa-Tar. 3, 381. 4, 50. Sān. D. 264, 17. Verz. d. Oxf. H. 37, b, 2. Pāṇkar. 4, 3, 46. Bhāṭṭ. 6, 55. Sarvadarśanas. 64, 2. श्र° R. Gorr. 2, 11, 21. Rāḡa-Tar. 4, 625. — Vgl. सध°.

स्तुत्यव्रत m. N. pr. eines Sohnes des Hiraṇjaretas und des nach ihm benannten Varsha Buāg. P. 5, 20, 15.

स्तुनक m. Bock Çabbaḡ. im ÇKDr. — Vgl. स्तुम्.

स्तुप्यं m. Schopf VS. 2, 2. 23, 2. Çat. Br. 1, 3, 2, 5. 3, 5, 3, 4. — Vgl. वि-षित°, स्तुका und स्तूप.

1. स्तुम्, स्तोमति (अर्चतिकर्मन्) Naigh. 3, 14. Nir. 7, 12. स्तोमते (स्तम्भे) Duātup. 10, 34. स्तुभाति (रोधने, निष्काषणे) 31, 7. auch स्तुभोति P. 3, 1, 82. Vop. 16, 1. Zu belegen nur स्तोमति, (प्र)स्तुभान् und स्तुब्ध. *einen Laut ausstossen, juchzen, trällern* und dgl.; gewöhnlich von dem Einfügen verschiedener Singinterjectionen in das Sāman (vgl. स्तोम) Vālakh. 6, 1. पदाय पदाय स्तोमेत् Lāṭṭ. 1, 6, 1. 2, 9, 19. 3, 9, 7. 7, 7, 2. Shadv. Br. 3, 1.

— caus. *jauchzen* RV. 1, 88, 6. गोपीभिः स्तोमितो जृत्यद्गवान् bejaucht Buāg. P. 10, 11, 7.

— अनु *nachträllern* Nir. 7, 12. daher अनुष्टुम् *nach dem der Gājatri nachgeschlagenen vierten Pāda*; ähnlich त्रिष्टुम् *von den drei überschüssigen Silben*. Vgl. auch अनुष्टोम.

— अभि, °ष्टोमति, अष्टोमभत् P. 8, 3, 63. 65. *hinzuträllern* Lāṭṭ. 1, 12, 11. व्यत्तरम् 7, 11, 6. 8.

— व्यव *sondern durch dergleichen Rufe* Lāṭṭ. 7, 6, 25. Nidāḡas. 6, 7.

— आ *zujauchzen* Çāk. Çr. 18, 15, 5.

— परि, °ष्टोमति u. s. w. P. 8, 3, 63. 65. *umjauchzen* u. s. w. RV. 1, 80, 9. सुतं परिं षोमति नो गिरः 8, 81, 19. 9, 64, 28. Pāṇkar. Br. 8, 9, 12. 12, 1, 2. 4, 27. — Vgl. परिष्टुम्, °ष्टोम.

— प्र *durch einen Zuruf antreiben*: वाजी न सर्गेषु प्रस्तुभानः RV. 4, 3, 12. — caus. *Jmd zujauchzen*: त्वं वासुदेवो भगवानवतीर्णो जगत्पतिः । इति प्रस्तोमितो बालीर्मेन आत्मानमच्युतम् ॥ Bhāg. P. 10, 66, 2. *durch Rufe verhöhnern, verspotten* 22, 22. — Vgl. प्रस्तोम.

— प्रति *mit einem Schrei antworten, entgegenjauchzen* u. s. w. RV. 1, 88, 6. प्रतिं षोमति सिन्धवः 168, 8. स्तोमोसस्त्वा प्रतिं षोमत्यकुभिः 5, 84, 2.

— वि, °ष्टोमते, व्यष्टोमिष्ट Vop. 8, 45. 108.

— सम् in संस्तुम् f. *Gejauchze* VS. 13, 5. Vgl. auch संस्तोम.

2. स्तुम् (= 1. स्तुम्) f. *jauchzender Ruf* RV. 1, 62, 4. सं यं स्तुभो ऽव-नयो न पति 190, 7. अनेक्षः स्तुम् इन्द्रो डवस्यति 3, 51, 3. तोमं मनीषा